

Hukuk Genel Kurulu 2023/820 E. , 2023/1359 K.

•

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Yargıtay 12. Hukuk Dairesi (İlk Derece Mahkemesi Sıfatıyla)

SAYISI : 2022/3 E., 2023/9 K.

KARAR : Davanın reddine

1. Taraflar arasındaki tazminat davasından dolayı Yargıtay 12. Hukuk Dairesince ilk derece mahkemesi sıfatıyla yapılan yargılama sonunda, davanın reddine karar verilmiştir.
2. Karar davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.
3. Hukuk Genel Kurulunca dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği düşünüldü:

I. YARGILAMA SÜRECİ**Davacı İstemi**

4. Davacı vekili; müvekkilinin inşaat sektöründe faaliyet gösterdiğini, imzası müvekkili şirketin temsilcisine ait olmayan 37.300,00 TL bedelli bir çek nedeniyle müvekkili aleyhine ihtiyati haciz kararı verildiğini ve kambiyo senetlerine mahsus haciz yoluyla takip başlatıldığını, akabinde müvekkilinin altı aracı için haciz işlemi uygulandığını ve yediemin otoparkına çekildiğini, ayrıca müvekkilinin değişik bankalardaki hesaplarına da haciz işlemi uygulandığını, böylece müvekkilinin faaliyet gösteremez hâle düşürüldüğünü, bunun üzerine müvekkili tarafından Karadeniz Ereğli 1. İcra Hukuk Mahkemesinde takibe konu çekteki imzanın müvekkiline ait olmadığından bahisle takibin durdurulması ile dosya borcunun tamamının teminat olarak depo edilmesi kaydıyla hacizlerin kaldırılmasının talep edildiğini, ancak mahkemece hacizlerin kaldırılması taleplerinin kabul edilmediğini, takibe konu çekteki imzanın müvekkili şirketin temsilcisine ait olmadığından anlaşıldığını, neticede bir buçuk yıl sonra ancak hacizlerin kaldırıldığını, bu süre zarfında müvekkilinin çok fazla zarara uğradığını ve uğradığı zararların hâkimin sorumluluğunu doğurduğunu ileri sürerek fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 20.000,00 TL maddi ve 20.000,00 TL manevi zararın faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabı

5. Davalı vekili; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 46 ncı maddesinde belirtilen koşulların oluşmadığını ileri sürerek davanın reddini savunmuştur.

Özel Daire Kararı

6. Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin 14.06.2023 tarihli ve 2022/3 Esas, 2023/9 Karar sayılı kararı ile;

"...HMK'nun 46 ve mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 573 ve devamı maddelerine göre, hâkimin, bir soruşturma, kovuşturma veya davayla ilgili olarak yaptığı işlem, yürüttüğü faaliyet ve kararları nedeniyle ancak Devlet aleyhine tazminat davası açılabilir olup, kişisel kusura, haksız fiile veya diğer sorumluluk sebeplerine dayanılarak da olsa, hâkim aleyhine tazminat davası açılmayacağı her türlü kuşku ve duraksamadan uzaktır.

T.C. Anayasasının 138/1-2. maddesi gereğince; "Hâkimler görevlerinde bağımsızdırlar. Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz." Hâkimlerin Anayasa güvencesi altına alınan bağımsızlığı, ilke olarak yargı fonksiyonunun ifa edilmesi dolayısıyladır. Yargı yetkisinin özellikleri, hâkimlerin kişisel sorumluluğunda, özel bir sorumluluk düzeninin uygulanmasını zorunlu kılmıştır. Zira yargı görevinin bağımsızlık ve tarafsızlık içinde aksatılmadan yerine getirilmesi esastır. Gerçekten, hâkimlerin diğer devlet memurlarının tâbi bulundukları sorumluluk esaslarına bağlanmaları, yaptıkları her işlemin, aleyhlerine bir tazminat davasına yol açabileceğini düşünmelerine ve bunun sonucu olarak tereddüt içinde kalmalarına yol açabilir.

Tabiidir ki; adaletin gerçekleşmesi, hâkim hakkında sorumsuzluk müessesesinin kabulünü gerektirmez. Ancak, hâkimin hukuki sorumluluk halleri benimsenirken, yargısal faaliyetten ibaret olan esas görevinin aksatılmamasına büyük özen gösterilmesi zorunludur. Gelişigüzel bir sorumluluk sisteminin benimsenmesi, hâkimin bağımsızlığını ve tarafsızlığını tehlikeye düşürebilir.

Hâkimlerin verdikleri kararlarından dolayı ilke olarak sorumlu tutulamayacakları esas olmakla beraber, Hukuk Muhakemeleri Kanunu, hâkimin bağımsızlığı kadar tarafsızlığını da güvence altına almak amacıyla, onun hukuki sorumluluğunu sınırlı olarak kabul etmiş ve aynı zamanda sorumluluğun tespitini özel bir usule tâbi tutmuştur.

Hâkimin yargılama faaliyetinden dolayı Devlet aleyhine tazminat davası açılabilmesi için; HMK'nun 46. maddesinde tahdidi olarak yazılı bulunan sebeplerin bir ya da bir kaçının gerçekleşmesi, hâkimin görevini yaparken davacıya karşı düşmanlığı veya karşı tarafla dostluğu nedeniyle, davacı aleyhine, kasıtlı veya ağır ihmalle kanuna açıkça aykırı karar vermiş olması, kasten, adalete ve yasalara aykırı karar verdiğinin, tevil ve tefsire ihtiyaç göstermeyecek derecede açık ve kesin olması, davacının karardan dolayı zarar görmesi ve hâkimin davranışı ile zarar arasında illiyet bağının olması ve bu hususların davacı tarafından kanıtlanması gerekir.

Somut olayda, deliller değerlendirilerek, soyut kanun hükümlerinin somut olaya uygulanması sonucu, hak ve nesafet kuralları gözetilerek vicdani kanaat doğrultusunda karar verildiği görülmüştür.

Hâkimin bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile bunların gerçekleştirilmesine yönelik teminatlar hâkimlerin keyfî davranabilecekleri, istedikleri şekilde karar verebilecekleri ve bu kararlardan da sorumlu olmayacakları anlamına gelmemekle birlikte, somut olayda, HMK'nun 46. maddesinde sayılan sebeplerin mevcut olmadığı sonuç ve vicdani kanaatine varıldığından, işbu davanın reddine ve ...nın 49. maddesi hükmü uyarınca davacının 1000-TL disiplin para cezası ile cezalandırılmasına karar vermek gerekmiştir.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlere, kararın dayandığı yasal ve hukuksal gerekçeye, dosyadaki kanıtlara ve heyetin takdirine göre;

1-HMK'nun 46.maddesi uyarınca açılan davanın REDDİNE,

2-HMK'nun 49.maddesi uyarınca davacının takdiren 1000-TL disiplin para cezası ile cezalandırılmasına,

3-492 Sayılı Harçlar Kanunu gereğince; alınması gereken 375,10-TL maktu karar ve ilam harcı için peşin alınan 683,10-TL harçtan düşülerek geriye kalan 308,00-TL harcın karar kesinleştiğinde istek halinde davacıdan iadesine,

4-Davacı tarafca yapılan yargılama giderlerinin kendisi üzerinde bırakılmasına,

5-HMK'nun 333. maddesi gereği, hükmün kesinleşmesinden sonra, davacı tarafından yatırılan gider avansından kullanılmayan kısım kalması halinde davacıya iadesine,

6-Davalı ... vekil ile temsil edildiğinden, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi gereğince maddi tazminat yönünden takdir edilen 17.800,00-TL maktu vekâlet ücreti ile tarifenin 10/4.maddesi dikkate alınarak manevi tazminat yönünden takdir edilen 17.800,00-TL maktu vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı ... Hazinesine verilmesine..." karar verilmiştir.

Kararın Temyizi

7. Özel Daire kararı süresi içinde davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

II. ÖN SORUN

8. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında öncelikle; davacının dava dilekçesinde, fazlaya ilişkin haklarını saklı tutarak 20.000,00 TL maddi ve 20.000,00 TL manevi tazminat talep ettiği, Özel Dairece davanın reddine karar verildiği, kararın verildiği 14.06.2023 tarihinde, temyiz kesinlik sınırının 6100 sayılı Kanun'un 362 nci maddesi gereğince 238.730,00 TL olduğu gözetildiğinde, temyizde kesinlik sınırının belirlenmesinde talep edilen maddi ve manevi tazminat tutarlarının ayrı ayrı mı yoksa toplamalarının mı dikkate alınması gerektiği, buradan varılacak sonuca göre manevi tazminat miktarı yönünden temyize konu edilen kararın miktar itibari ile temyizi kabil nitelikte olup olmadığı hususu ön sorun olarak tartışılmış ve değerlendirilmiştir.

III. GEREKÇE

Ön sorun yönünden

9. Ön sorunun çözümü için konu ile ilgili kavramların ve yasal düzenlemelerin incelenmesinde fayda bulunmaktadır.

10. Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Davaların yığılması" kenar başlıklı 110 uncu maddesinde;

"Davacı, aynı davalıya karşı olan, birbirinden bağımsız birden fazla asli talebini, aynı dava dilekçesinde ileri sürebilir. Bunun için, birlikte dava edilen taleplerin tamamının aynı yargı çeşidi içinde yer alması ve taleplerin tümü bakımından ortak yetkili bir mahkemenin bulunması şarttır." hükmüne yer verilmiştir.

11. Gerekçesi açısından bugün de geçerliliğini koruyan 07.02.1945 tarihli ve 1944/19 Esas, 1945/4 Karar sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında açıklandığı üzere; dava dilekçesinin talep sonucu bölümünde davacı, neye karar verilmesini (başka bir ifade ile davalının neye mahkûm edilmesini) istediğini açıkça yazar. Şüphesiz talebin birden fazla kalemleri kapsaması hâlinde de davacının talep sonucu, asıl talep ve yardımcı (fer'i) talepler olmak üzere iki bölümden oluşur. Davacının birden fazla davasını aynı dava dilekçesi ile açması hâlinde, bu durum "objektif dava birleşmesi" olarak tanımlanır ve davacının, her davaya ait talep sonucunu açıkça ve ayrı ayrı göstermesi gerekir.

12. Doktrinde objektif dava birleşmesi ya da kümülatif dava yığılması olarak adlandırılan bu kurum, 6100 sayılı Kanun'da "davaların yığılması" terimi benimsenerek düzenlenmiştir. Davaların yığılmasının usul ekonomisine ve çelişkili kararlar verilmesini engellemeye hizmet ettiği kabul edilmektedir.

13. Davacının aynı davalıya karşı olan birbirinden bağımsız birden fazla talebini, aralarında bir

derecelendirme ilişkisi yani aslilik-fer'lik ilişkisi kurmadan aynı dava dilekçesinde ileri sürmesine davaların yığılması denir. Bu dava çeşidinde taleplerin tümü birbirinden bağımsız, eş değer ve aynı derecede öneme sahiptir. Her bir talep farklı edimlerin gerçekleştirilmesine yönelmiştir.

14. Önemle vurgulanmalıdır ki; kesinlik sınırının belirlenmesi kamu düzenindendir ve kesinlik sınırı belirlenirken davanın değeri esas alınır. Davanın değeri ise genel anlamıyla, bir davadaki taleplerin toplamıdır.

15. Birleştirilen davalarda, kesinlik sınırı her dava için ayrı ayrı belirlenir (Kuru B., Hukuk Muhakemeleri Usulü, C.V, İstanbul 2001, s. 4514).

16. İhtiyarî dava arkadaşlığında, kesinlik sınırı her dava arkadaşının davası için ayrı ayrı belirlenir (Kuru, s. 4514).

17. Karşılık davada, kesinlik sınırı asıl dava ve karşılık dava için ayrı ayrı belirlenir (Kuru, s. 4514).

18. Somut olayda davacı aynı olaydan kaynaklanan zarar nedeniyle davalı Hazineye karşı olan birden fazla talebini (maddi ve manevi tazminat) aynı davada birleştirmiştir. Objektif dava birleşmesi olarak adlandırılan bu durumda taleplerin her biri ayrı dava olmakla birlikte, tek bir eylemden kaynaklandığından ve görünüşte tek bir hüküm bulunduğundan temyizde kesinlik sınırının tespiti için temyiz edilen maddi ve manevi tazminat tutarlarının toplamı esas alınmalıdır.

19. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, davanın maddi ve manevi tazminat istemini içerdiği, her iki istemin davaların yığılmasına konu olsa bile, her birinin ayrı dava olma özelliğini yitirmediği, maddi ve manevi tazminat istemlerinin ayrı kalemler olduğu, çoğu zaman tahkikatlarının ve delillerinin toplanma aşamalarında da farklılık bulunduğu, maddi ve manevi tazminata hükmedilebilme koşullarında da farklılık olduğu, maddi ve manevi tazminat taleplerinin iki ayrı dava olduğu, kesinlik sınırının belirlenmesinde maddi ve manevi tazminat miktarlarının ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği, bu nedenle manevi tazminat talebi yönünden temyize konu edilen kararın miktar itibarı ile temyizi kabil nitelikte olmadığı belirtilmişse de, bu görüş Kurul çoğunluğu tarafından yukarıda açıklanan nedenlerle benimsenmemiştir.

20. Hâl böyle olunca yukarıda belirtilen sebeplerle; aynı olaydan kaynaklanan davalarda temyizde kesinlik sınırının belirlenmesinde maddi ve manevi tazminat istemlerinin toplamının dikkate alınması gerektiği, bu nedenle fazlaya ilişkin haklar saklı tutularak talep edilen ve Özel Dairece reddedilen maddi ve manevi tazminat miktarlarının toplamı göz önüne alındığında, davacı vekili tarafından temyize konu edilen kararın manevi tazminat yönünden de temyizi kabil nitelikte olduğuna karar verilerek oy çokluğuyla ön sorun aşılması ve işin esasına geçilmiştir.

Esas Yönünden

21. Dava, 6100 sayılı Kanun'un 46 ncı maddesine dayalı tazminat istemine ilişkindir.

22. Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 46 ncı maddesinde sorumluluk nedenleri sınırlı olarak sayılmıştır. Anılan maddede "(1) Hâkimlerin yargılama faaliyetinden dolayı aşağıdaki sebeplere dayanılarak Devlet aleyhine tazminat davası açılabilir:

a) Kayırma veya taraf tutma yahut taraflardan birine olan kin veya düşmanlık sebebiyle hukuka aykırı bir hüküm veya karar verilmiş olması.

b) Sağlanan veya vaat edilen bir menfaat sebebiyle kanuna aykırı bir hüküm veya karar verilmiş olması.

c) Farklı bir anlam yüklenemeyecek kadar açık ve kesin bir kanun hükmüne aykırı karar veya hüküm verilmiş olması.

ç) Duruşma tutanağında mevcut olmayan bir sebebe dayanılarak hüküm verilmiş olması.

d) Duruşma tutanakları ile hüküm veya kararların değiştirilmiş yahut tahrif edilmiş veya söylenmeyen bir sözün hüküm ya da karara etkili olacak şekilde söylenmiş gibi gösterilmiş ve buna dayanılarak hüküm verilmiş olması.

e) Hakkın yerine getirilmesinden kaçınılmış olması." düzenlemesi bulunmaktadır.

23. Somut olayda 6100 sayılı Kanun'un 46 ncı maddesinde sınırlı sayıda belirtilen sorumluluk sebeplerinden hiçbirisi bulunmadığından ve hâkimlerin yargılama faaliyetinden dolayı tazminat şartları oluşmadığından Özel Dairece davanın reddine karar verilmesi yerindedir.

24. Hâl böyle olunca, yapılan açıklamalara, dosyadaki tutanak ve kanıtlara, bilgi ve belgelere, Daire kararında açıklanan gerektirici nedenlere, delillerin değerlendirilmesinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre, usul ve yasaya uygun olduğu tespit edilen Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla verdiği kararın onanması gerekir.

IV. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla verdiği kararın ONANMASINA,

Harç peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

21.12.2023 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.

"K A R Ş I O Y"

Sayın çoğunluk ile aramızda oluşan uyuşmazlık, 6100 sayılı HMK'nın 110 uncu maddesi kapsamında birden fazla talebin aynı dava dilekçesi ile birlikte dava konusu yapılması, bir başka ifade ile "davaların yığılması" hâlinde kanun yolu denetimi açısından dava değerinin her bir dava için ayrı ayrı mı, yoksa toplam taleplerin mi esas alınacağı noktasında toplanmaktadır.

Öncelikle ilgili mevzuatın neler olduğuna bakılacaktır.

HMK'nın "İstinaf yoluna başvurulabilen kararlar" başlıklı madde 341- (1) ...

(2) Miktar veya değeri üç bin Türk Lirasını geçmeyen malvarlığı davalarına ilişkin kararlar kesindir. (Ek cümle: 24/11/2016-6763/41 md.) Ancak manevi tazminat davalarında verilen kararlara karşı, miktar veya değere bakılmaksızın istinaf yoluna başvurulabilir.

(3) Alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda üç bin Türk Liralık kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir. 24/11/2016 tarihli ve 6763 sayılı Kanunun 41 inci maddesi ile bu maddenin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan "binbeşyüz" ibareleri "üç bin" şeklinde değiştirilmiştir. Anayasa Mahkemesi'nin 24/2/2022 tarihli ve E.:2021/34, K.:2022/21 sayılı Kararı ile bu fıkranın birinci cümlesi "kamulaştırma bedelinin tespitine ilişkin davalar" yönünden iptal edilmiştir.

(4) Alacağın tamamının dava edilmiş olması durumunda, kararda asıl talebinin kabul edilmeyen bölümü üç bin Türk Lirasını geçmeyen taraf, istinaf yoluna başvuramaz.

(5) İlk derece mahkemelerinin diğer kanunlarda temyiz edilebileceği veya haklarında Yargıtaya başvurulabileceği belirtilmiş olup da bölge adliye mahkemelerinin görev alanına giren dava ve işlere ilişkin nihai kararlarına karşı, bölge adliye mahkemelerine başvurulabilir.

"Temyiz edilemeyen kararlar" başlıklı madde 362- (1) Bölge adliye mahkemelerinin aşağıdaki kararları hakkında temyiz yoluna başvurulamaz: a) Miktar veya değeri kırk bin Türk Lirasını (bu tutar dâhil) geçmeyen davalara ilişkin kararlar....

(2) Birinci fıkranın (a) bendindeki kararlarda alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda, kırk bin Türk Liralık kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir. Alacağın tamamının dava edilmiş olması hâlinde, kararda asıl talebinin kabul edilmeyen bölümü kırk bin Türk Lirasını geçmeyen tarafın temyiz hakkı yoktur. Ancak, karşı taraf temyiz yoluna başvurduğu takdirde, diğer taraf da düzenleyeceği cevap dilekçesiyle kararı temyiz edebilir.

"Davaların Yığılması" başlıklı madde 110- (1) Davacı, aynı davalıya karşı olan, birbirinden bağımsız birden fazla asli talebini, aynı dava dilekçesinde ileri sürebilir. Bunun için, birlikte dava edilen taleplerin tamamının aynı yargı çeşidi içinde yer alması ve taleplerin tümü bakımından ortak yetkili bir mahkemenin bulunması şarttır.

HMK Madde 110 Gerekçesi

Bu maddede, Türk hukuk uygulamasında son derece önemli bir yeri bulunan kümülatif dava yığılması Tasarıda benimsenen adıyla "davaların yığılması" kurumu düzenlenmiştir.

Davacının, aynı davalıya karşı olan birbirinden bağımsız birden fazla talebini, aralarında bir derecelendirme ilişkisi yani aslîlik-ferîlik ilişkisi kurmadan aynı dava dilekçesinde ileri sürmesine davaların yığılması denir. Bu dava çeşidinde taleplerin tümü birbirinden bağımsız, eşdeğer ve aynı derecede öneme sahiptir. Her bir talep farklı edimlerin gerçekleştirilmesine yönelmiştir. Görünüşte tek dava, gerçekte ise talep sayısınca dava mevcuttur. Yine, görünüşte tek hüküm, gerçekte ise talep sayısınca hüküm mevcuttur. Mahkeme, taleplerin tümü hakkında ayrı ayrı karar vermek ve bunları hüküm fıkrasında göstermek zorundadır. Mahkemenin, taleplerin tümü hakkında tek ve aynı şekilde karar verme zorunluluğu yoktur. Dava şartları, her bir talep bakımından ayrı ayrı belirlenir. Ayrıca, birlikte ileri sürülen talepler arasında hukukî veya ekonomik bir bağın bulunması da şart değildir.

Davaların yığılmasının varlığı hâlinde, tek müşterek olan husus, delillerin ikâmesi ile tahkikat aşamasıdır. Sözü edilen kurum, son işaret edilen nokta sebebiyle usul ekonomisi ilkesinin gerçekleştirilmesine büyük ölçüde katkıda bulunur.

Maddede ayrıca, davaların yığılmasının yani kümülatif dava yığılmasının koşullarının neler olduğu da gösterilmiştir. Buna göre, davaların yığılmasının yani kümülatif dava yığılmasının ortaya çıkabilmesi için varlığı gereken koşullar şunlardır:

- Davacının aynı davalıya karşı ileri sürebileceği birden fazla talep olacak,
- Birlikte ileri sürülen taleplerin tümü aynı yargı çeşidi içinde yer alacak,
- Talepler arasında bir aslîlik-ferîlik ilişkisi kurulmamış olacak,
- Taleplerin tümü bakımından geçerlilik taşıyan bir ortak yetkili mahkeme bulunacak.

7036 sayılı Kanunun

madde 7- (1) İş mahkemelerinde basit yargılama usulü uygulanır. (2) Davaların yığılması hâlinde, her bir

talebe ilişkin vakıalar bakımından ispat yükü ve deliller ayrı ayrı değerlendirilir.

Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin M.10...

(4) Manevi tazminat davasının, maddi tazminat veya parayla değerlendirilmesi mümkün diğer taleplerle birlikte açılması durumunda; manevi tazminat açısından avukatlık ücreti ayrı bir kalem olarak hükmedilir.

Yargıtay Hukuk Daireleri örnek kararları:

1. Hukuk Dairesinin; 2022/7148 Esas, 2023/3922 Karar 04.07.2023 tarihli tapu iptal tescil ve ecrimisile ilişkin kararı "muris muvazaası hukuki nedenine dayalı olarak pay oranında açılan tapu iptali-tescil ve ecrimisil davalarında, davacılar arasında zorunlu dava arkadaşlığı bulunmayıp ihtiyari dava arkadaşlığı bulunduğundan, dava değerinin davayı açan mirasçı veya mirasçıların her birinin payına isabet eden değer olacağı, ayrıca tapu iptal-tescil ve ecrimisil davalarının ayrı davalar olması nedeniyle temyize esas dava değerinin ayrı ayrı değerlendirileceği açıktır."

2. Hukuk Dairesinin; 2022/2241 Esas, 2023/1661 Karar 06.04.2023 tarihli mal rejimi ve ziynet eşyasına ilişkin kararı "Somut olayda, davacı-davalı kadının asıl dava dilekçesinde birbirinden bağımsız birden fazla asli talebini, aynı dava dilekçesinde ileri sürerek dava açtığı, diğer bir deyişle davaların yığılması şeklinde davacı-davalı kadının ziynet eşyaları ve mal rejiminin tasfiyesinden kaynaklı iki ayrı bağımsız davasının bulunduğu anlaşılmakla, asıl davada her bir dava için ayrı ayrı vekâlet ücretine hükmedilmesi gerekirken, kabul oranına göre davacı-davalı kadın lehine tek vekâlet ücretine hükmedilmesi de hatalı olmuş, bozmayı gerektirmiştir."

2. Hukuk Dairesinin; 2014/17431 Esas, 2015/10118 Karar 13.05.2015 tarihli kararı "a-Davacı tarafından açılan boşanma davasının kabulüne, ziynet alacağı talebinin ise reddine karar verilmiş; davacı bu hükmü temyiz etmemiş, hükmün davalı tarafından, boşanma hükmü yönünden temyiz edilmesi üzerine, davacı, temyiz dilekçesine cevabında, ziynet alacağı talebinin reddine ilişkin itirazlarını bildirerek katılma yoluyla temyiz isteğinde bulunmuştur. Ziynet alacağı davası, bağımsız bir dava niteliğindedir. Bağımsız nitelikteki davalardan biri hakkında taraflardan birinin temyizi, o tarafın temyiz etmediği dava yönünden, diğer tarafa katılma yoluyla temyiz hakkı vermez. Davacı, ziynet alacağı davası hakkında verilen hükmü temyiz etmediğine göre, davalının boşanma davasına ilişkin temyizi üzerine, temyize cevabında artık ziynet alacağı davası hakkında kurulan hükme karşı temyiz itirazlarını ileri sürme hakkını kaybetmiştir. Bu sebeple davacının, ziynet alacağı kararına ilişkin katılma yoluyla temyiz isteğinin reddine karar verilmesi gerekmiştir."

3. Hukuk Dairesinin; 2022/5172 Esas, 2022/6989 Karar sayılı 26.09.2022 tarihli kararı " Davaların yığılması söz konusu olduğunda, görünüşte tek dava, gerçekte ise talep sayısınca dava mevcuttur. Her bir talep için dava dilekçesinde vakıaların ayrı ayrı belirtilmesi ve ispat edilmesi gerekir. Mahkeme de her bir talep hakkında ayrı ayrı inceleme yapacaktır, taleplerden birinin kabulüne diğerinin ise reddine karar verebilir. Yani, görünüşte tek hüküm, gerçekte ise talep sayısınca hüküm mevcuttur. Mahkeme, taleplerin tümü hakkında ayrı ayrı karar vermek ve bunları hüküm fıkrasında göstermek zorundadır. Mahkemenin, taleplerin tümü hakkında tek ve aynı şekilde karar verme zorunluluğu yoktur. Dava şartları, her bir talep bakımından ayrı ayrı belirlenir (Pekcanitez Usul, Medeni Usul Hukuku, C. II, İstanbul 2017, s.1093). Davanın değeri ise genel anlamıyla, bir davadaki taleplerin toplamıdır. Somut olayda davacı aynı olaydan kaynaklanan zarar nedeniyle davalılara karşı olan birden fazla talebini (maddi vemanevi tazminat) aynı davada birleştirmiştir. Objektif dava birleşmesi olarak adlandırılan bu durumda taleplerin her biri ayrı dava olmakla birlikte, görünüşte tek bir hüküm bulunduğundan temyizde kesinlik sınırının tespiti için temyiz edilen maddi ve manevi tazminat tutarlarının toplamı esas alınmalıdır." demektedir.

4. Hukuk Dairesinin; 2021/8172 Esas, 2022/1849 Karar sayılı 08.02.2022 tarihli kararında "ihtiyari dava arkadaşı olan davacıların her birinin destekten yoksun kalma tazminatı talebinde bulunmuş olması, her birinin davasının diğerinden bağımsız olması ve aralarında ihtiyari dava arkadaşlığı bulunanların usul ekonomisi ilkesi dikkate alınarak birlikte dava açtıkları durumda da esasen birden fazla dava olduğu dikkate alınarak her bir davacı yönünden lehine hükmedilen tazminat miktarına göre ayrı ayrı vekalet ücreti verilmesi, gerekirken yazılı şekilde hükmedilen tazminat toplamı üzerinden tek vekalet ücretine hükmedilmesi doğru olmamıştır."

Yine aynı Dairenin; 2021/23732 Esas, 2022/12941 Karar sayılı 25.10.2022 tarihli kararında "2-Dava, trafik kazasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir.

Davacılar arasında zorunlu dava arkadaşlığı bulunmadığı, aralarında ihtiyari dava arkadaşlığı bulunanların usul ekonomisi ilkesi dikkate alınarak birlikte dava açtıkları durumda da esasen birden fazla dava olduğu dikkate alınarak her bir davacı yönünden lehine hükmedilen tazminat miktarına göre kendisini vekille temsil ettiren davacı taraf lehine; reddedilen her bir dava yönünden de kendisini vekille temsil ettiren davalı taraf lehine ayrı ayrı vekalet ücreti takdir edilmesi gerekmektedir.

Somut olayda, mahkemece her bir davacı yönünden kabul edilen manevi tazminat tutarları dikkate alınarak kendisini vekille temsil ettiren davacılar yararına ayrı ayrı vekalet ücreti takdiri gerekirken kabul edilen toplam manevi tazminat miktarı üzerinden tek bir vekalet ücretine hükmedilmesi ve reddedilen her bir dava (manevi) yönünden de kendisini vekille temsil ettiren davalı Ceylan Eroğul lehine ayrı ayrı vekalet

ücreti takdiri gerekirken reddedilen toplam manevi tazminat miktarı üzerinden tek bir vekalet ücretine hükmedilmesi doğru değil bozma nedeni ise de; bu yanlışların giderilmesi yargılamanın tekrarını gerektirir nitelikte görülmediğinden, kararın 6100 sayılı HMK'nın 370/2. maddesi uyarınca düzeltilerek onanmasına karar vermek gerekmiştir."

5. Hukuk Dairesinin; 2023/2048 Esas, 2023/9811 Karar sayılı 26.10.2023 tarihli kararında "Taraflar arasındaki kamulaştırmaz el atılan taşınmaz bedelinin tahsili ve ecrimisil istemine ilişkin davada...

Karar tarihinde yürürlükte bulunan 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince, miktar veya değeri her paydaş için 107.090,00 TL'yi geçmeyen davalara ilişkin olarak Bölge Adliye Mahkemesi kararları kesin olup, bu kararlar aleyhine temyiz yoluna başvurulamaz.

Mahkemece hükmedilen ecrimisil bedeli Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 107.090,00 TL'nin altında kalmaktadır. Bu nedenle; hükmedilen ecrimisil bedeli yönünden davalı idare vekilinin temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekmiştir."

6. Hukuk Dairesinin; 2022/4673 Esas, 2023/3134 Karar sayılı 04.10.2023 tarihli kararında; "Miktar veya değeri kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 362 nci maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanunun 366 ncı maddesi atfıyla aynı Kanunun 352 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dosya içeriğine göre hüküm altına alınan ve davalı vekilince temyize konu edilen maddi tazminat miktarı 90.286,03 TL ve manevi tazminat miktarı 30.000,00 TL olup, maddi ve manevi tazminat taleplerinin aynı dava dilekçesinde ve birlikte ileri sürülmesi halinde dahi davaların yığılması ilkesi gereğince müstakil dava niteliği değişmeyeceğinden her bir talep ayrı ayrı değerlendirilmekle, Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihi itibarı ile temyiz kesinlik sınırı olan 107.090,00 TL' nin altında kalmaktadır."

7. Hukuk Dairesinin; 2023/8 Esas, 2023/1504 Karar sayılı 14.03.2023 tarihli kararında "Kural olarak ecrimisil davalarında, davacılar arasında zorunlu dava arkadaşlığı bulunmadığı, objektif dava birleşmesinin söz konusu olduğu, her bir davacının ayrı ayrı dava açarak ecrimisil talep etme hakkı olduğundan temyiz sınırının her davacı için ayrıca belirlenmesi gerekir."

8. Hukuk Dairesinin; 2018/12070 Esas, 2020/5407 Karar sayılı 24.09.2020 tarihli kararında "Dava ecrimisil ve alacak istemine ilişkindir.

1. Davalılar vekilinin ecrimisil bedeline ilişkin temyiz itirazlarının incelenmesinde, Bilindiği üzere; 1086 sayılı HUMK'un 5219 sayılı Yasa ile değişik 427/2. maddesi uyarınca 01.01.2014 tarihinden itibaren 1.890,00 TL'den az olan davalara ait yerel mahkeme kararlarına karşı temyiz yoluna gidilemeyeceği öngörülmüştür. Karar davalılar vekilince temyiz edilmiş ise de davalılar F. T., M. T. ve Ş. T. aleyhine hükmedilen toplam ecrimisil tutarının (1.645,59 TL) temyiz kesinlik sınırı olan 1.890,00 TL'nin altında kaldığı açıktır."

10. Hukuk Dairesinin; 2022/9862 Esas, 2023/10020 Karar sayılı 19.10.2023 tarihli kararında "Dava maddi ve manevi tazminat talebine ilişkindir...

1.Miktar veya değeri kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 362 nci maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366 ncı maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nu 110 uncu maddesi kapsamında dava yığılması (objektif dava birleşmesi) kapsamında her bir talebin ayrı bir dava olduğu ve ayrı ayrı hüküm ve sonuç doğuracağı açıktır.

2.Dosya içeriğine göre, Bölge Adliye Mahkemesinin 30.03.2022 tarihli kararında davacı lehine 40.000,00 TL manevi tazminata hükmedildiği ve bu tutarın Bölge Adliye Mahkemesi karar tarihi itibarı ile kesinlik sınırı olan 107.090 TL'nin altında kaldığı anlaşıldığından, davalının bu kısma yönelik temyiz itirazlarının aşağıdaki şekilde reddine karar verilmiştir...

maddi tazminat talepleriyle ilgili temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı görülmüştür."

11. Hukuk Dairesinin; 2016/14880 Esas, 2018/6034 Karar sayılı 04.10.2018 tarihli kararında " Dava, hava taşımacılığından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir...Davacılar, esasen ayrı ayrı dava edebilecekleri ve her biri ayrı bir davaya konu olabilecek maddi ve manevi tazminat taleplerini tek bir dava içerisinde talep etmiştir. Davacıların davalıya karşı ileri sürebileceği farklı istemlerini tek bir davada ileri sürmesi mümkün olup, bu duruma objektif dava birleşmesi denilmektedir. Objektif dava birleşmesi söz konusu olduğunda, yukarıda anılan kanun hükmüyle belirlenen kesinlik sınırının, hükmedilen toplam tutara göre değil, davacı ... talep başına hükmedilen tutara göre belirlenmesi gerekmektedir. Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde, davalı aleyhine kabul edilen ve her bir davacı için ayrı ayrı hükmedilen maddi ve manevi tazminat tutarlarının temyiz kesinlik sınırı altında kaldığı anlaşılmaktadır. Kesin olmayan kararlarının temyiz istemleri hakkında mahkemece bir karar verilebileceği gibi, 01.06.1990 gün, ¾ sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı uyarınca Yargıtay tarafından da temyiz isteminin reddine karar

verilebileceğinden, davalı vekilinin temyiz isteminin reddine karar vermek gerekmiştir.”

HGK'nın; 2019/768 Esas, 2021/361 Karar sayılı 30.03.2021 tarihli kararında “17. Gerekçesi açısından bugün de geçerliliğini koruyan 07.02.1945 tarihli ve 1944/19E.,1945/4 K. sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında açıklandığı üzere; dava dilekçesinin talep sonucu bölümünde davacı, neye karar verilmesini (başka bir ifade ile davalının neye mahkum edilmesini) istediğini açıkça yazar. Kuşkusuz talebin birden fazla kalemleri kapsaması hâlinde de davacının talep sonucu, asıl talep ve yardımcı (fer'i) talepler olmak üzere iki bölümden oluşur. Davacının birden fazla davasını aynı dava dilekçesi ile açması hâlinde, bu durum "objektif dava birleşmesi" olarak tanımlanır ve davacının, her davaya ait talep sonucunu açıkça ve ayrı ayrı göstermesi gerekir (Kılıç, Açıklamalı İçtihatlı Hukuk Muhakemeleri Kanunu, Ankara 2011, C.I, s. 1454).

18. Doktrinde objektif dava birleşmesi ya da kümülatif dava yığılması olarak adlandırılan bu kurum, HMK'da “davaların yığılması” terimi benimsenerek düzenlenmiştir. Davaların yığılmasının usul ekonomisine ve çelişkili kararlar verilmesini engellemeye hizmet ettiği kabul edilmektedir.

19. Davacının aynı davalıya karşı olan birbirinden bağımsız birden fazla talebini, aralarında bir derecelendirme ilişkisi yani aslilik-fer'ilik ilişkisi kurmadan aynı dava dilekçesinde ileri sürmesine davaların yığılması denir. Bu dava çeşidinde taleplerin tümü birbirinden bağımsız, eş değer ve aynı derecede öneme sahiptir. Her bir talep farklı edimlerin gerçekleştirilmesine yönelmiştir.

20. Davaların yığılması söz konusu olduğunda, görünüşte tek dava, gerçekte ise talep sayısınca dava mevcuttur. Her bir talep için dava dilekçesinde vakıaların ayrı ayrı belirtilmesi ve ispat edilmesi gerekir. Mahkeme de her bir talep hakkında ayrı ayrı inceleme yapacaktır, taleplerden birinin kabulüne diğerinin ise reddine karar verebilir. Yani, görünüşte tek hüküm, gerçekte ise talep sayısınca hüküm mevcuttur. Mahkeme, taleplerin tümü hakkında ayrı ayrı karar vermek ve bunları hüküm fıkrasında göstermek zorundadır. Mahkemenin, taleplerin tümü hakkında tek ve aynı şekilde karar verme zorunluluğu yoktur.

Dava şartları, her bir talep bakımından ayrı ayrı belirlenir (Pekcanitez Usul, Medeni Usul Hukuku, C. II, İstanbul 2017, s.1093).

21. Önemle vurgulanmalıdır ki; kesinlik sınırının belirlenmesi kamu düzenindendir ve kesinlik sınırı belirlenirken davanın değeri esas alınır. Davanın değeri ise genel anlamıyla, bir davadaki taleplerin toplamıdır.

22. Birleştirilen davalarda, kesinlik sınırı her dava için ayrı ayrı belirlenir (Kuru B., Hukuk Muhakemeleri Usulü, C.V, İstanbul 2001, s. 4514).

23. İhtiyarî dava arkadaşlığında, kesinlik sınırı her dava arkadaşının davası için ayrı ayrı belirlenir (Kuru, B.; s. 4514).

24. Karşılık davada, kesinlik sınırı asıl dava ve karşılık dava için ayrı ayrı belirlenir (Kuru, B.; s. 4514).

25. Somut olayda davacı aynı olaydan kaynaklanan zarar nedeniyle davalıya karşı olan birden fazla talebini (maddi ve manevi tazminat) aynı davada birleştirmiştir. Objektif dava birleşmesi olarak adlandırılan bu durumda taleplerin her biri ayrı dava olmakla birlikte, görünüşte tek bir hüküm bulunduğundan temyizde kesinlik sınırının tespiti için temyiz edilen maddi ve manevi tazminat tutarlarının toplamı esas alınmalıdır.” demektedir.

Gerek HGK'nın gerekse özel dairelerin kararları doğrultusunda davaların yığılması bakımından kısaca şu sonuçları çıkarabiliriz.

1-Bu dava çeşidinde taleplerin tümü birbirinden bağımsız, eşdeğer ve aynı derecede öneme sahiptir.

2-Görünüşte tek dava, gerçekte ise talep sayısınca dava vardır. Her bir davanın ispat şekli farklı olabilir. Özellikle birden fazla hukuki sebebe dayalı tapu iptal tescil, müdahalenin menı ile birlikte açılan ecrimisil, maddi tazminat ile birlikte açılan manevi tazminat, boşanma ve buna ekli tazminat istekleri v.b.

3-Mahkeme her bir talep hakkında ayrı ayrı karar vermek ve bunları hüküm fıkrasında göstermek zorundadır.

4-Dava şartları her bir talep bakımından ayrı ayrı belirlenir.

5-Tek müşterek husus delillerin ikâmesi ve tahkikat aşamasıdır. Başkaca ortak bir nokta olmak zorunda değildir.

6-Özellikle maddi ve manevi tazminatın birlikte istenmesi hâlinde her bir talep için ayrı ayrı vekâlet ücretine hükmedilmelidir.

7-Manevi tazminat bakımından istinaf incelemesinde değer söz konusu değildir, temyiz incelemesinde ise böyle bir muafiyet bulunmamaktadır.

Yukarıda da belirtildiği üzere gerek Yargıtay özel daireleri, gerekse Hukuk Genel Kurulu, davaların yığılması (objektif dava birleşmesi)na ilişkin kuralları doğru olarak koymuştur. Ne var ki buradan hareketle maddi ve manevi zararlara ilişkin taleplerin aynı dilekçe ile birlikte istenmesi hâlinde, bu talepler bakımından davaların yığılması kabul edilmekle beraber temyiz kesinlik sınırının tespitinde gerek 3. Hukuk Dairesi, gerekse HGK farklı sonuca ulaşmaktadır. Davanın tüm aşamalarında bağımsız bir dava olan herhangi bir talebin, temyiz aşamasında dava değeri esas alındığında bağımsızlığını kabul etmeyerek, birlikte görüldüğü davanın değerine eklememenin mantığını anlamak tarafımda mümkün olmamıştır. Ayrıca HGK'nın ilgili kararında sayın çoğunluk bu uygulamanın yasal dayanağını da doyurucu bir şekilde ortaya koyamamıştır.

Karar içeriğinde anlatılanların hemen hemen tamamı davaların yığılması ilkesine uygun iken “Davanın değeri ise genel anlamıyla, bir davadaki taleplerin toplamıdır.” şeklindeki cümlelerin belirlenen ilkelere uygun düştüğünü söylemek mümkün olmayacaktır.

Diğer yandan, bilindiği ve yukarıda Dairelerce istikrarlı bir şekilde vurgulandığı üzere objektif dava birleşmesinde her bir talep ayrı dava konusu yapılarak ayrı bir dosya ile de takip edilebilecek, gerekirse bu ayrı dosyalar birleştirilecek veya lüzumu hâlinde tefrik edilerek ayrı dosyalar hâlinde görülebilecektir.

Taleplerden her birinin ayrı dosyalar ile dava konusu yapılması hâlinde temyiz kesinlik sınırı talep edilen dava değeri olup, bir başka dosyanın dava değeri ile toplanması mümkün olmadığı gibi, bu dosyaların birleşmesi hâlinde dahi, birleşen her bir dosyanın dava değeri ayrı ayrı ele alınacak ve temyiz kesinlik sınırı buna göre belirlenecektir. Birlikte açılan davaların tefriki hâlinde de aynı kural geçerli olacaktır. Hâl böyle iken aynı dilekçe ile birlikte istenip davaların yığılması kurumuna tâbi olan taleplerden maddi ve manevi talebin dava değerlerinin toplamını esas almak, ilgililer bakımından bir takım eşitsizliklere sebep olacak ve bu da “yargı önünde eşitlik” ilkesine aykırılık teşkil edecektir.

Örneklendirecek olursak;

a- Bir kişinin aynı anda haksız saldırısına uğrayan iki kişiden biri fazlaya ilişkin haklarını saklı tuturak 100,00 TL maddi tazminat ile 10.000,00 TL de manevi tazminat istemesi hâlinde bu şahsın talebinin reddi hâlinde temyiz yolu açık olacaktır. Diğer şahıs ise maddi tazminat istemeyerek yalnız 200.000,00 TL manevi tazminat istese ve bu talep reddedilse, temyiz yolu kapalı olacağı için temyiz denetiminden mahrum kalacaktır.

b-Yine bir kişinin saldırısına uğrayan iki kişinin her biri ayrı ayrı dava açarak fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 100,00 TL maddi 10.000,00 TL de manevi tazminat istesinler. Bu şahısların davaları ayrı ayrı mahkemelerde görülsün ve mahkemelerden biri maddi ve manevi tazminata ilişkin davayı tefrik ederek ayrı dosyalar hâline getirip görmek suretiyle maddi tazminatı sonuçlandırıp manevi tazminat bakımından yargılamaya devam etsin. Bu davada maddi tazminat bakımından sonuçlanan dava fazlaya ilişkin haklar saklı tutulduğu için temyiz denetiminden geçecek, manevi tazminata ilişkin dava ise tefrik edilmesi nedeniyle temyiz denetiminden geçemeyecek, temyiz talebi değerden reddedilecektir. Diğer mahkeme ise davaları tefrik etmediği için temyiz aşamasında maddi ve manevi tazminat toplamı esas alınacak, maddi tazminat bakımından fazlaya ilişkin haklar saklı tutulduğu için manevi tazminat talebi de temyiz incelemesine tâbi olacaktır. Malumdur ki bu eşitsizliği, manevi tazminat talebinin reddine ilişkin kararın temyiz isteği, değerden reddedilen davacıya anlatmak mümkün olmayacaktır.

c-Yine aynı şekilde fazlaya ilişkin hakları saklı tutularak 1.000,00'er TL maddi ve 10.000,00'er TL manevi tazminat talep eden ve aynı dilekçe ile birlikte dava açan iki şahsın dosyaları Yargıtaya geldiğinde, davacılarından biri maddi tazminat talebine ilişkin temyiz isteğinden vazgeçse, bu temyiz talebi feragat nedeniyle, manevi tazminat talebine ilişkin temyiz talebi de kesinlik nedeniyle reddedilecek, diğer davacının manevi tazminat isteğine ilişkin temyiz talebi incelenecek, belki de manevi tazminat talebinin reddinin yerinde olmadığı gerekçesiyle bozma yapılabilecektir.

d-Aynı haksız saldırı sonucu aynı davalıya karşı aynı dilekçe ile birlikte dava açan mağdurlardan biri “fazlaya ilişkin haklarım saklı kalmak kaydıyla maddi ve 5.000,00 TL manevi tazminat talep ediyorum” dese, diğeri de maddi tazminattan bahsetmeyerek “50.000,00 TL manevi tazminat istiyorum” dese, her iki davacının da davalarının reddi hâlinde Hukuk Genel Kurulunun bu uygulaması karşısında ilk davalının temyiz talebi kabul edilerek incelenecek, ikinci davacının ise temyiz talebi kesinlik nedeniyle reddedilecektir. Zira davacılar arasında ihtiyarî dava arkadaşlığı vardır. Hele hele temyiz incelemesi hâlinde bir de “manevi tazminatın kabulü gerekirken” diye bozma yapılması hâlinde davacılar açısından bu gelişkiyi anlatmak hiç mümkün olmayacaktır. Böyle bir durumda olması gereken manevi tazminat açısından her iki davacının talebinin de miktarın temyiz sınırı altında kalması nedeniyle reddi olmalıdır.

Bu örneklerde de görüldüğü üzere yasal düzenlemelerden uzaklaşarak takdiri değerlendirmelerle, temyiz sınırın belirlenmesinde maddi ve manevi taleplerin toplamı esas alınarak temyiz incelemesi yapmak vatandaşların yargı önünde eşitliği ilkesini bozacak yargıya olan güvenini de sarsacaktır.

Taleplerin birlikte değerlendirilmesinin Yargı yolu bakımından güvence olduğu, bu nedenle lehe değerlendirme yapılması gerektiği yönündeki görüşe gelince, bilindiği üzere temel hak ve hürriyetler kanunla sınırlandırılırlar. HMK'nın 341 inci maddesi istinaf kanun yolu bakımından, 362 nci maddesi ise temyiz kanun yolu bakımından sınırlama getirmiştir. Bu yasa maddelerinin Anayasaya aykırılığı da ileri sürülmemiştir. Bir kanun hükmü Anayasa Mahkemesince iptal edilmediği sürece herkese eşit olarak uygulanmalı, davacılar açısından, özellikle kanun yolu denetiminde, kesinlik sınırı açısından takdiri bir uygulama ile eşitsizlik yaratılmamalı, vatandaşın yargıya ve adalete olan ... duygusu sarsılmamalıdır.

Açıklanan bu nedenlerle maddi ve manevi tazminat taleplerinin davaların yığılması kurumu çerçevesinde birlikte ileri sürülmesi hâlinde dahi ayrı ayrı davalar olmaları nedeniyle temyiz kesinlik sınırı bakımından da ayrı ayrı değerlendirilerek manevi tazminata ilişkin temyiz talebinin kesinlik nedeniyle reddedilmesi düşüncesinde olduğumdan Sayın Çoğunluğun aksi yöndeki görüşüne katılmıyorum.